

Бóгъ нíмáлъ мíлостъ камъ нíхъ нí по-
велѣлъ Иоѹсéю на высоко древо да по-
качн змíя мѣднаѧ, шото оѹгрýзените
[оѹхáпаните] людн камъ таѧ мѣднаѧ
zmíя да поглédватъ рáди нíцѣлénїј
своегѡ, н̄ така като поглédвали нíцѣлѣ-
вали са. Числ. Гл. 21. ст. 6—7. Христé-
анине! мы ѿходаме въ ѿбѣтованната
земля, сирѣчь въ небесното Отечество
що є наикъ ѡбѣшано, н̄, като пре-
минуваме пустыната тó-бѣсть міра
сегѡ, мнóго страждемъ ѿ ѕиската змíя
дїавола.— Когда оѹвш споредъ наше не-
вииманie таѧ люта змíя оѹгрýз€ наикъ
и ѡствимъ душевредната и ѡтра-
тѹтаки да поднгнемъ ѡчите си камъ
Христà сына божиј който сѣди ѿ десна-
та страна прн бoga Отца, и който за
нашите грѣхове вознесенъ быде на древо
крестное, распненъ и оѹмрѣ. „И кже Иоѹ-
сéй вознесъ змíю въ пустыни: таکо подо-